నిర్ణయం

గౌరిపెద్ది సుబ్బరామయ్య

యూనివర్సిటీలైబ్రరీలో కూర్చుని, వచ్చేనెలలో జరగబోయే పరీక్షలకోసం ప్రిపేరవుతున్నాడు రామం. పిన్ను కిందపడితే శబ్దమౌతుందేమో నన్నంతగా ఉంది హాలు. మనసులో చెలరేగే ఆలోచనలను పక్కకునెట్టి, తీవ్రంగా చదువుతున్నాడు రామం. మొదట్నుంచీ మొదటిశ్రేణిలో పాసయ్యే రామం, ఈసారి యూనివర్సిటీఫస్టు కోసం ప్రయత్నిస్తున్నాడు. గడియారంలో ముళ్లు కూడా, కాలాన్ని కొలిచే కార్యక్రమంలో భాగంగా 'టిక్కు టిక్కు'మంటూ పరిగెత్తుతున్నాయ్.

"టంగ్!"మంటూ ఒంటిగంట కొట్టింది గడియారం. లంచ్ టైమయిందనటానికి సంకేతంగా బరబరా కుర్చీలు జరుపుతున్న చప్పుళ్లు. ఒక్కొక్కళ్లే లైబ్రరీ బయటికి వెళ్తున్నారు. చెట్లనీడల్లో తెచ్చుకున్న లంచ్ బాక్సులు తెరిచే ప్రయత్నంలో ఉన్నారు కొందరు. అలవాటైన ప్రాణం. మెస్‌వైపుకు కాళ్లు దారితీశాయి.

ఎండ తీవ్రంగా ఉంది. దూరాన పచ్చని చెట్లు, ఎండలో తలారబోసుకుని కురులు ఆరబెట్టుకుంటున్న కన్నెపిల్లలా ఉన్నాయి. ఎందుకో, మహీజ గుర్తుకొచ్చింది. మహీజ తన క్లాస్‌మేట్. ఎప్పుడూ చలాకిగా నవ్వుతూ, నవ్విస్తూ ఉంటుంది. ఆమెను ముభావంగాగానీ, విచారంగాగానీ ఉండడం ఎవ్వరూ చూళ్లేదు.

యూనివర్సిటీలో చేరిన కొత్తల్లో తనకు తానుగా పరిచయం చేసుకుంది. వద్దన్నా కూడా కాంటీన్‌వైపుకు తీసుకెళ్లి కాఫీ ఆఫర్ చేసింది. మొహమాటపడటం కూడా చాతకానివాడిలా ఉన్న తనను, పూర్తిగా మార్చివేసింది. స్వతహాగా బిడియస్తుడు. దానికి తోడు సిగ్గు. అలాంటి రామాన్ని, అతని గమనాన్ని పూర్తిగా మార్చివేసింది మహీజ. బతకడం ఎలాగో తెలియజేసింది.

ఆలోచిస్తూనే మెస్‌కెళ్లి భోంచేశాడు రామం. మళ్లీ యూనివర్సిటీ లైబ్రరీకి బయలుదేరాడు. మెట్లెక్కి హాల్లోకి ప్రవేశించి, తను ఇందాక కూర్చున్న కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. పుస్తకంలోకి చూపు పోనిచ్చి మళ్లీ చదువులో నిమగ్నమయ్యాడు. తన పక్కనున్న ఖాళీకుర్చీని బర్రున శబ్దం చేస్తూ లాగటంతో, ఏకాగ్రత చెదిరిన రామం, చివ్వున తలెత్తి చూశాడు. పక్కన నవ్వుతూ మహీజ. నరాల్లో చివుక్కున ఎగసిన కోపం చప్పున చల్లారిన ఫీలింగ్.... పలకరింపుగా "హల్లో" అన్నాడు. "హాయ్!" అంటూ ప్రత్యుత్తరం ఇచ్చింది మహీజ కూర్చుంటూ.

"ఏమండీ, ప్రొఫెసర్‌గారూ! ఎప్పుడూ పుస్తకాలేనా, లేక ఇంకేమన్నా ఉందా?" అడిగింది కళ్లు రెపరెపలాడిస్తూ.

"ఏముంటుందండీ, చదువు తప్ప. ఎంతో వ్యయప్రయాసలకోర్చి చదువుకోసం నన్ను ఇక్కడికి పంపించిన మా అమ్మా, నాన్నల ఋణం ఇలా చదివితే తప్ప తీర్చుకోలేను. ఏమంటారు?" అన్నాడు. కళ్లలో నిర్మలత్వం. మోసం, ద్వేషం, కపటం లేని చూపులు.

"అదీ సంగతి! పెద్ద! మీ అమ్మానాన్నలే కష్టపడుతున్నట్లు, మా అమ్మా నాన్నలు మమ్మల్ని గాలికి వదిలేస్తున్నట్లూ!" రాగంతీస్తూ బదులిచ్చింది మహీజ.

"అబ్బే! నా ఉద్దేశం అదికాదండీ బాబూ! ఏదో నా అభిప్రాయం, నా జీవితం మీకు చెప్పాను తప్ప, మిమ్మల్ని గూర్చి కాదు!" సంజాయిషీ ఇస్తున్నట్లుగా బదులిచ్చాడు.

వీళ్లు ఇలా మాట్లాడుకుంటుంటే పక్కన కూర్చుని చదువుకుంటున్నవాళ్లు డిస్టర్బ్ చేస్తున్నారన్నట్టుగా మొహం పెట్టారు. ఇక లాభం లేదనుకుని హాలు బయటకొచ్చారు మహీజ, రామం.

"ఆఁ, ఇహ చెప్పండి రామంగారూ!" అంది మహీజ చీరకొంగును సర్దుకుంటూ.

"ఏముంటుందండీ! ఎగ్జామ్స్ వస్తున్నాయి కదండీ! చదివితే కానీ లాభంలేదు!" అన్నాడు అమాయకంగా మొహంపెట్టి రామం - కొంచెం లోగొంతుకలో.

"అబ్బబ్బ! మళ్లీ పాతపాటే! పరీక్షలూ... పరీక్షలూ! ఎంతసేపూ పరీక్షలూ, చదువులూ తప్ప మనచుట్టూ ఒక ప్రపంచం ఉందీ, మనుషులున్నారన్న ధ్యాసైనా లేదా!" రెట్టించిఅడిగింది. కించిత్ కోపం కూడా వచ్చింది మహీజకు.

"ఏముంటుందండీ! అవన్నీ డబ్బున్నవాళ్లకు. మాలాంటివాళ్లకు చదువుతప్ప ఆస్తి ఏముంటుందండీ!" నమ్రతగా సమాధానం ఇచ్చాడు రామం.

ఆ జవాబులో నిజాయితీ ఉంది. చటుక్కున, "అయ్యా! మీరు చదువులో ఫస్టని ఒప్పుకుంటాను. నేనే కాదు, యూనివర్సిటీలో అందరూ ఒప్పుకుంటారు. కానీ ..." అంటూ నవ్వింది మహీజ. ఆ నవ్వులో ఏదో మత్తు, మెస్మరిజం చేసే శక్తి ఉంది. అందంగా ముచ్చటగా విచ్చుకున్న పెదవుల్లోంచి అలలుగా ఉబికివచ్చే నవ్వు. జాబిలి వెన్నెల్లాంటి నవ్వు. అలాగే ఓ జీవితకాలం ఆ నవ్వును చూస్తూ బతకొచ్చు అనేభావం యెదలోతుల్లోంచి కదిలింది.

కళ్లార్పకుండా తననే చూస్తున్న రామాన్ని, మరింతగా తవ్వుతూ చూస్తోంది మహీజ.

తెల్లని పలువరుస, ఎర్రటి తిలకంబొట్టు, పొందిగ్గా కట్టుకున్నచీర, పొడవాటి జడ, చెవులకు బుట్టలు... అచ్చం తెలుగింటి అమ్మాయిలాగా ఉంటుంది మహీజ.

పల్చని పెదాలపై అరబూసిన గులాబీలు. సంపెంగలాంటి ముక్కుకు మెరిసే ముక్కుపుడక. పసుపు పచ్చని కాటన్ చీర కట్టుకుని, ఆకుపచ్చని బ్లౌజుతో అమ్మవారిలా ఉండే మహీజను చూస్తుంటే బాసరలో సరస్వతిని చూస్తున్న అనుభూతి.

కొన్ని అనుభూతులు మన ప్రమేయం లేకుండా స్థలాన్నీ, కాలాన్నీ, పరిస్థితుల్ని అధిగమించి ఒక అనూహ్యమైన, అందాల కల్పనా లోకాలకు తీసుకెళ్తాయి.

"ఏమండోయ్, పుస్తకాల పురుగ్గారూ! ఏమిటాలోచిస్తున్నారు?" అనే ప్రశ్నకు ఈలోకంలోకి వచ్చాడు రామం.

ఎదురుగా నవ్వుతూ మహీజ.

"అబ్బే! ఏమీలేదండీ!" అన్నాడు తడబడుతూ.

"ఇదిగో, ఎంతసేపూ ... అది కాదండీ, ఇది కాదండీ తప్ప మీకేమీ మాటలు దొరకవా! అయినా నేనూ, నువ్వూ ఒక ఈడువాళ్లం కదా! పేరు పెట్టి పిలవ్వొచ్చు కదా! ఏమండీ ... పూలకుండీ ... బొక్కాగుండీ ...దేనికండీ ఇంత శ్రమ? ఆయ్‌" అంది [illegible].

[illegible] అలా అలా నడుము కుంటూ, [illegible] పొద్దుగూకుతుండడంతో రామం హాస్టలుకు, మహీజ ఇంటికి వెళ్లిపోయారు.

ఎగ్జామ్స్ రోజు దగ్గరకొచ్చింది. పరీక్షహాల్లోకి అడుగుపెడుతున్న రామానికి హాలు గుమ్మంలో నిల్చుని నవ్వుతూ కనిపించింది మహీజ.

"హల్లో ! గుడ్ మార్నింగ్!" పలకరించింది మహీజ.

"వెరీ గుడ్‌మార్నింగ్!" బదులిచ్చాడు రామం.

"పరీక్షల్లో మీకు టాప్‌రాంకు రావాలని మనసా, [illegible] కోరుకుంటున్నా!" ప్రతిపదాన్ని వొత్తి పలుకుతూ ... మహీజ.

ఆప్యాయతతో, అనురాగంతో తన విజయా[illegible] మనస్ఫూర్తిగా ఆకాంక్షిస్తున్న మహీజవైపు తదే[illegible] చూస్తూ నిల్చున్నాడు రామం.

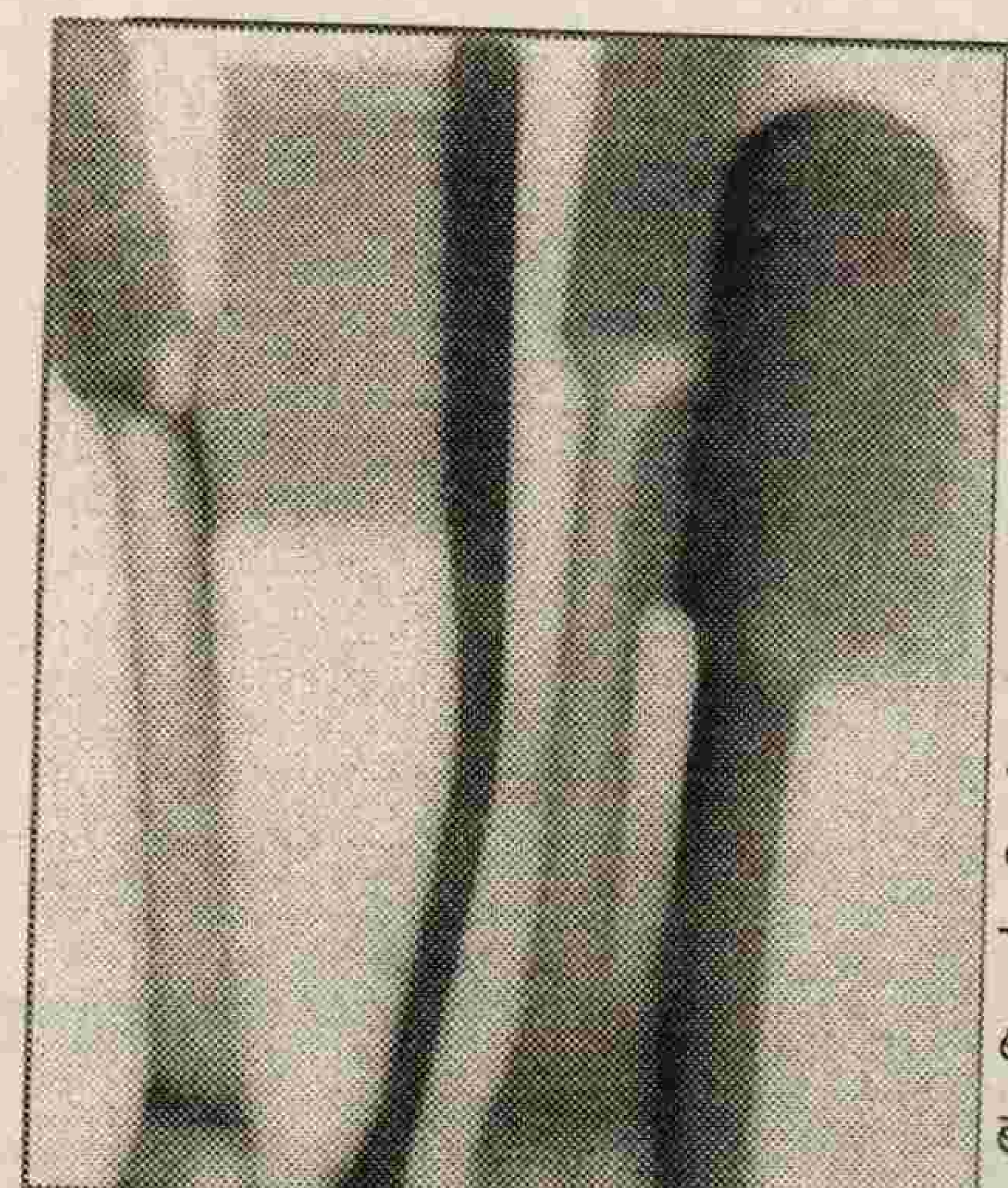

టూత్ బ్రష్ టిప్స్!

టూత్‌బ్రష్‌ని ఎలా వాడాలో చాలామందికి తెలియదు. మూడునాలుగు నెలలకోసారన్నా టూత్‌బ్రష్‌ని పారేసి కొత్తది తీసుకోవాలి. అలాగే ఏదైనా రోగం వచ్చి తగ్గాక, ఆ సమయంలో వాడిన టూత్‌బ్రష్‌ని కూడా పారెయ్యాలి. లేకపోతే ఆ బ్రష్‌లో ఆ రోగం తాలూకు బాక్టీరియా జెర్మ్స్ పేరుకుని ఉండి తిరిగి ఆ రోగం రావచ్చు. టూత్‌బ్రష్‌కుండే నైలాన్ బ్రిస్టల్స్ వంగిపోయినా, లేదా కుంగిపోయినా ఆ బ్రష్‌ని పారెయ్యాలి. టూత్‌బ్రష్‌ని కొనేటప్పుడు ఈ కింది విషయాలను గుర్తుంచుకోవాలి.

- టూత్‌బ్రష్ తల నోట్లోని పళ్లన్నింటినీ తాకే విధంగా చిన్నగా ఉండాలి.
- కుచ్చులు (బ్రిస్టల్స్) మృదువుగా, చివర్లు గుండ్రంగా ఉండాలి. హార్డ్‌గా ఉండే బ్రష్‌లు చిగుళ్లకి హాని చేయవచ్చు.
- హేండిల్ పట్టుకోడానికి అనువుగా ఉండాలి.
- ఇంట్లో ఎక్కువమంది సభ్యులుంటే, ఒకరి బ్రష్ ఇంకొకరు వాడకుండా ఉండటానికి వేర్వేరు రంగులవి కొనాలి.

- డి. పద్మజ

పరీక్షకు టైమయిందన్నట్లుగా గంట కొట్టారు. "థాంక్స్!" చెప్పి తన నెంబరు రాసిన కుర్చీలో కూర్చున్నాడు రామం.

ఆఖరి పరీక్ష కూడా అయిపోయింది. కష్టపడి చదివిన రామం రిలీఫ్‌గా ఫీలయ్యాడు. కాలచక్రం గిర్రున తిరిగింది. నెలరోజులు కరిగిపోయాయి. రిజల్ట్స్ వచ్చే రోజు కోసం ఆత్రంగా ఎదురు చూస్తున్న రామానికి మహీజ రిజల్ట్ పేపరుతో పరుగెత్తుకొచ్చింది. పేపర్లో పెద్ద పెద్ద అక్షరాల్తో 'యూనివర్సిటీ ఫస్టు రామం!'.

సంతోషంతో ఉక్కిరిబిక్కిరయ్యాడు. మహీజకు "థాంక్స్" చెప్పాడు - తొలిసారి తన విజయాన్ని మహీజ ద్వారా తెలుసుకున్నందుకు.

"మహీజగారూ! నిజం చెబుతున్నా, మీతో మాట్లాడుతుంటే ఇంకా ఇంకా మాట్లాడాలనీ, మిమ్మల్ని చూస్తుంటే ఇంకాఇంకా చూడాలనీ అనిపిస్తోంది. ఈ నగరంలో ఒంటరిగా చదువు కోసం వచ్చిన నన్ను ఆత్మీయతగా పలకరించి, అమ్మానాన్నలను సైతం మరిపించి నన్నో మనిషిగా మలచిన మీకు ఎలా కృతజ్ఞతలు తెలుపుకోవాలో తెలీడంలేదు!" అన్నాడు రామం కళ్లలో నీళ్లు తిరుగుతుంటే.

బదులుగా ముసిముసి నవ్వులు కురిపిస్తూ మహీజ.

"అవునూ, అసలు విషయం మర్చిపోయా! రేప్పొద్దున బస్సుకు మా ఊరెళ్లిపోతున్నా!" అన్నాడు రామం - జేబులోంచి తన ఊరి అడ్రసు కాగితం తీసి ఇస్తూ.

క్షణంపాటు నిరుత్తర అయింది మహీజ. అయినా వెంటనే తేరుకుని, "రామం! నిన్నొకటి అడుగుతాను. అదీ ఏమనుకోకపోతే ..." అంటూ ఆగింది.

ఏమిటన్నట్లు కనుబొమలు దగ్గర చేసి చూశాడు రామం.

"మనం ఇన్నేళ్లుగా మంచిస్నేహితులుగా కాలం గడిపాం. ఇదేబంధాన్ని అనుబంధంగా మార్చుకుని జీవితబంధంగా మార్చుకుంటే ఎలా ఉంటుంది? మా నాన్నగారితో ఇంతకుముందే ఈ విషయం చెప్పా. ఆయన ఒప్పుకున్నారు. నువ్వు ఆలోచించి ఉత్తరం రాయి!" అంది.

అన్నిరోజుల్నుంచీ చూస్తున్న మహీజలో ఏదో కొత్తదనం కొట్టొచ్చినట్లు కనిపిస్తోంది. మొదట్నుంచీ డేరింగ్ కారెక్టరు మహీజది. అది ఆమె ప్రత్యేకత. మనసులోని విషయాన్ని దాచుకోకుండా సూటిగా చెప్పే మనస్తత్వం. అందుకేనేమో మహీజంటే తనుకు ప్రత్యేకమైన అభిమానం.

"సరే!" నని సెలవు తీసుకున్నాడు రామం. ఓ రోజు మహీజ పేరుమీద కవరొచ్చింది. ఒక్క అంగలో ఎగిరొచ్చి, కవరుచించి, చదువుతోంది - "ప్రియమైన మహీజకు రామం రాయు ఉత్తరం. ఇక్కడ అందరూ క్షేమం. నువ్వూ, క్షేమమని తలుస్తాను. మరో ముఖ్యమైన విషంయ ఏంటంటే నా పెళ్లి ఖాయమైంది ..." ఎంతో ఆసక్తిగా, ఉత్కంఠగా చదువుతున్న మహీజకు గొంతులో ఏదో అడ్డు పడ్డట్టుగా పొరపోయింది.

గుక్కతిప్పుకుని మళ్లీ చదవడం మొదలు పెట్టింది.

"ఒక స్థితిలో నిన్ను నా అర్ధాంగిగా చేసుకోవాలనుకున్నమాట వాస్తవమే. కానీ, నేను మా ఊరికి వెళ్లినప్పుడు మా ఇంట్లో వనజ కనిపించింది. వనజ మా అత్తగారి అమ్మాయి. మొన్నీమధ్య కోనసీమలో జరిగిన ఘోరంలో తల్లిదండ్రులను కోల్పోయిన అభాగ్యురాలు వనజ.

"మా అమ్మానాన్నలు తప్ప నాఅన్నవాళ్లు ఎవరూ లేనిఅమ్మాయి. చివరికి మా అమ్మానాన్నల నిర్ణయం మీద నేను ఆ అమ్మాయిని చేసుకోడానికి తీర్మానించుకున్నాను. నువ్వు అన్యథా భావించవద్దు. నీ కంట్లో నలుసుపడితే కలవరపడే తల్లిదండ్రులున్నారు. నాకు ఎవరూ లేని అమ్మాయికి జీవితాన్ని పంచడంలో అర్థముందనిపించింది. అందుకే కొంచెం మనసుకు కష్టమైనా ... ఈ నిర్ణయం తీసుకోక తప్పలేదు. నన్ను క్షమిస్తావని ఆశిస్తున్నాను. మన నిర్మలమైన ప్రేమకు, స్నేహానికి గుర్తుగా నువ్వు వచ్చేనెలలో జరిగే మా పెళ్లికి వస్తావని మనస్ఫూర్తిగా ఆకాంక్షిస్తున్నాను. చివరిగా నువ్వూ, మీ నాన్నగారి అభీష్టానుసారం వాళ్లకు నచ్చిన సంబంధం చేసుకుంటావని ఆశిస్తూ ...

"సదా నీ క్షేమం కోరే

"నీ ప్రియ మిత్రుడు
"రామం."

ఒకవిధంగా తన ప్రేమను తిరస్కరించినా, తన మేలునూ, క్షేమాన్నీ కోరిన రామాన్ని మనసులో మెచ్చుకుంది మహీజ. అతని వ్యక్తిత్వం ముందు తలవంచింది. అతని జాలిగుండెకు జోహారులు అర్పించింది. ఈ జీవితానికి ఒక మంచిమిత్రుడు దొరికినందుకు గర్వపడింది.

రామం పెళ్లికి తప్పక వెళ్లాలని నిర్ణయం తీసుకుంది మహీజ. ఆమెకిప్పుడు ఏదో ఆనందం, అనుభూతి ... అక్షరాలకు దొరకని భావన!